

**RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH**

**KOMUNIKAT
Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych**

Informuję, że 27 kwietnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Powszechnych sędzia Przemysław W. Radzik skierował do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko Wojciechowi H., sędziemu Sądu Okręgowego, któremu zarzucono popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu obowiązującym do 13 lutego 2020 r. (Dz. U z 2020 r, poz. 365) polegającego na tym, że 30 września 2013 r., pełniąc funkcję Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, nie dopełniając obowiązku przestrzegania przepisów prawa – rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 lipca 2012 r. w sprawie planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków (Dz.U. z 2012 r., poz. 830) – złożył nierzetelny, nie odpowiadający wymogom tego rozporządzenia wniosek o przyznanie pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, a następnie znając pisemne stanowisko Departamentu Sądów Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości w przedmiocie niemożności przyznania mu pożyczki we wnioskowanej kwocie 255 000 złotych, podtrzymał ten nierzetelny wniosek o udzielenie mu pożyczki na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, po czym w ustalonej dacie w grudniu 2013 r. zawarł umowę pożyczki z Ministrem Sprawiedliwości, reprezentowanym przez Dyrektora Generalnego Ministerstwa Sprawiedliwości, w wyniku której, jako pożyczkobiorca otrzymał pożyczkę na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w nienależnej mu kwocie 255 000 złotych, co naruszało powagę sprawowanego urzędu i stanowiło ujmę godności sędziego, a tym samym stanowiło o naruszeniu zasad etyki zawodowej, określonych w § 2, § 5 ust. 2 i § 16 uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z 19 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów.

Ta samą skargą, sędzia Przemysław W. Radzik skierował do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko Waldemarowi S., sędziemu Sądu Apelacyjnego, któremu zarzucono popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu obowiązującym do 13 lutego 2020 r., polegającego na tym, że w październiku 2013 r., pełniąc funkcję dyrektora Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości, nie dopełniając obowiązku przestrzegania przepisów prawa i obowiązujących procedur, będąc upoważnionym do podejmowania czynności w sprawach przyznawania pożyczek mieszkaniowych sędziom, wiedząc, że przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 lipca 2012 r. w sprawie planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów oraz warunków przyznawania pomocy finansowej z tych środków nie pozwalały na przyznanie podsekretarzowi stanu w tym Ministerstwie, sędziemu Wojciechowi H. pożyczki na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych we wnioskowanej przez niego kwocie 255 000 złotych, nie przedstawił swojego negatywnego stanowiska w tym zakresie, a przeciwnie podjął działania zmierzające do pozytywnego załatwienia nierzetelnego wniosku sędziego Wojciecha H. w ten sposób, że wniósł o przesunięcie środków budżetowych umożliwiających przyznanie i wypłatę sędziemu Wojciechowi H. wymienionej pożyczki w kwocie 255 000 złotych, co nastąpiło w ustalonych dniach w grudniu 2013 r. i w styczniu 2014 r., co naruszało powagę sprawowanego urzędu i stanowiło ujmę godności sędziego, a tym samym stanowiło o naruszeniu zasad etyki zawodowej, określonych w § 2, § 5 ust. 2 i § 16 uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z 19 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów.

Właściwość rzeczowa Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego do rozpoznania przedmiotowej sprawy wynika z treści art. 110 § 1 pkt. 1 lit. b ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zgodnie z którym w sprawach dyscyplinarnych sędziów, Sąd Najwyższy w składzie dwóch sędziów Izby Dyscyplinarnej i jednego ławnika Sądu Najwyższego orzeka w pierwszej instancji między innymi w sprawach przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego.

(-) SSO Piotr Schab

Rzecznik Dyscyplinarny
Sędziów Sądów Powszechnych